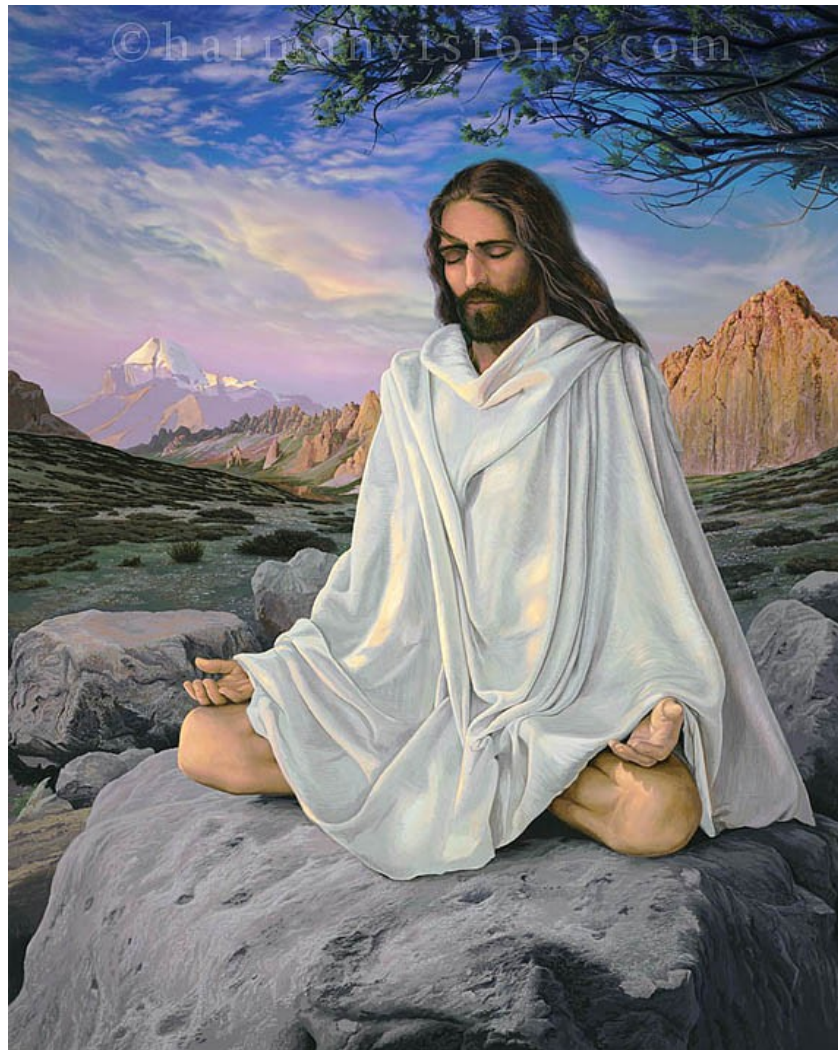

Od Ega k Srdci I

Jeshua skrze Pamelu Kribbe

Čtyři stádia v transformaci vědomí

V předchozích kapitolách jsme popsali historické pozadí cesty pracovníka světla od vědomí založeného na egu k vědomí založeném na srdci. Tato část bude plně určena duševním charakteristikám této transformace. Tento proces jsme rozdělili do čtyř kroků či fází, které pro jasnost znovu zrekapitulujeme:

1. Být nespokojen s tím, co vám vědomí založené na egu nabízí, touha po „něčem jiném“: *počátek konce.*
2. Uvědomění si svých vazeb na vědomí založeném na egu, poznání a uvolnění emocí a myšlenek, které s tím souvisí: *střed konce.*

3. Nechat staré energie založené na egu uvnitř sebe zemřít, zbavení se ochranného obalu, stát se novým Já: *konec konce*.

4. Probuzení vědomí uvnitř vás, které je založené na srdci, motivováno láskou a svobodou; pomáhání druhým v přeměně.

První stádium: ego již neuspokojuje

Přeměna z vědomí založeného na egu k vědomí založeném na srdci začíná prožitím *vnitřní prázdnoty*. Věci, které v minulosti plně poutaly vaši pozornost či situace, do kterých jste byli lapeni, vás nyní zanechávají prázdné nebo bez inspirace. Z nějakých důvodů věci ztratily svůj obvyklý význam a smysl.

Předtím, než je zakoušena tato prázdnota, je vědomí v sevření strachu a následné potřeby neustále se ujišťovat. Ustavičně hledá vnější potvrzení, protože nerado čelí vespod ležícímu strachu z odmítnutí či samoty. Tento hluboký strach a potřeba vnějšího potvrzení můžou být dlouho skryty jako skutečné motivy mnoha vašich činů. Celý váš život na nich může být postaven, bez toho aniž byste si toho byli vědomi. Možná jste si uvnitř vědomí nejasného neklidu či napětí. Často však musí přijít významná událost jako je například rozchod ve vztahu, odchod milované osoby či ztráta práce, aby vás vybědla ke skutečnému prozkoumání toho, čeho se napětí či nepokoj týká.

Když je ego centrem vaší bytosti, vaše vědomí a emocionální život jsou ve stavu *sevřenosti*. Krčíte se strachy a z této pozice jste permanentně v obraně. Když jste ve fázi ega, vždy prožíváte *nedostatek*, potřebu něčeho *víc*. Základem vašich myšlenek, pocitů a činů je černá díra, prázdno, které nemůže být nikdy zcela vyplněno. Je to díra strachu, místo obalené stínem, protože jste od něj obrátili své vědomí. Ve stínech je prázdnota, kterou si nejasně uvědomujete, ale nechcete tam jít.

V této fázi je váš vztah s Bohem či Vším-Co-Jest vyznačován pocity odloučení. Hluboko uvnitř se cítíte osamělí a opuštění. Cítíte, jako byste byli zlomení, jako byste byli bezvýznamnou částí bez jakéhokoli záměru. A jak svůj strach z toho maskujete, prožíváte ho pouze nepřímo, jako stín.

Lidé jsou vyděšeni čelit s plným vědomím vnitřní prázdnotě. Bojí se setkat se svojí vnitřní temnotou zpříma a prozkoumat ji. Pokud jí však nečelíte, je stále přítomná a vy budete muset rozvinout „krycí strategie“, abyste učinili život snesitelným. Strategie ega je vždy o vypořádání se s problémem na okraji, místo v centru. Ego hledá řešení problému tím, že obrátí vaše vědomí ven. Snaží se utiřit vnitřní bolest tím, že *vás krmí vnějšími energiemi*. Tyto energie mají obzvlášť rády ocenění, obdiv, moc, pozornost atd. Takto ego zdánlivě vytváří odpověď na touhu duše po jednotě, bezpečí a lásce.

Tato touha je sama o sobě zcela oprávněná a ryzí. To vás volá Bůh. Je to vaše přirozenost, která vás sama volá. Vy jste Bůh! Bůh je energií jednoty, bezpečí a lásky. Každý touží po bezpodmínečné lásce a po přijetí Energie, kterou nazýváte Bůh. V podstatě je toto toužení, toužením po tom, být naprosto vědomý a tudíž za jedno se svým vlastním božským Já. Vaše vlastní božskost je vstupem do bezpodmínečné lásky. Můžete ji nalézt pouze tak, že projdete skrze strach a temnotu, která ho obklopuje a to učiníte tak, že *se obrátíte dovnitř* místo ven.

Uděláte to tím, že použijete svého vědomí jako světla, které stíny zažene. Vědomí je světlo. Proto není třeba s temnotou bojovat; pouhá jeho přítomnost temnotu rozpouští. Tím, že obrátíte své vědomí dovnitř, se vám budou vskutku dít zázraky. Ego nicméně

postupuje v přesně opačnou cestou. Registruje potřebu lásky a bezpečí, ale usiluje o odpověď na tuto potřebu, bez toho aniž by čelilo vnitřní temnotě a strachu. Aby toho dosáhlo, používá jistého „triku“: přemění potřebu lásky v potřebu souhlasu a uznání od ostatních lidí. Přeměňuje potřebu jednoty a harmonie v potřebu vyniknout a být lepší než ostatní. Jakmile si myslíte, že být milován znamená být obdivován pro své úspěchy, nemusíte již pro lásku chodit dovnitř; prostě musíte víc pracovat! Tímto způsobem se snaží ego držet pokličku na nádobě strachu.

Vaše původní dychtění po lásce a blažené jednotě se nyní překroutilo v touhu po uznání. Nepřetržitě očekáváte vnější potvrzení, které vám poskytne nějakou dočasnou útěchu. Vaše vědomí je v zásadě zaměřeno na vnější svět. Spoléháte se na úsudky ostatních lidí a jste velmi citliví k tomu, co si o vás myslí ostatní. Je to pro vás velmi důležité, neboť na tom závisí vaše sebeúcta. Ve skutečnosti je váš pocit vlastní hodnoty menší a menší, protože dáváte svoji energii vnějším silám, které vás posuzují za vaše vnější konání a ne za to, kým skutečně jste.

Mezitím však nedošlo ke zmírnění hluboce zakořeněného pocitu opuštěnosti a osamělosti. Ve skutečnosti se tento pocit zhoršil, protože na něj odmítáte pohlédnout. To, nač se nechcete dívat, se stane vaší „stinnou stránkou“. Strach, hněv a negativita posílené vašim odmítnutím jít do svého nitra mohou bloumat kolem a ovlivňovat vás. Ego dokáže být velmi tvrdohlavé, když přijde na potlačování nějakých pochyb, tušení a pocitů; nezbaví se kontroly snadno.

To, co ve svém světě vidíte jako „zlo“, je vždy výsledkem lpění na osobní moci. Je to odmítnutí vzdát se kontroly a přijmout vnitřní strach a temnotu.

Prvním krokem k osvícení je vzdát se „tomu, co je“. Osvícení znamená, že *dovolíte* všem aspektům své bytosti vpustit světlo do svého vědomí. Osvícení neznámá, že jste si plně vědomi všeho uvnitř sebe, ale že jste *ochotni* vědomě čelit každému aspektu.

Osvícení je rovno lásce. Láska znamená, že se přijímáte takoví, jací jste.

Vnitřní temnota, onen pocit opuštěnosti v hlubinách vaší duše, jehož se všichni tolik bojíte, je dočasný. Tato fáze ega je pouze jedním krokem v rozsáhlém vývoji a rozvíjení vědomí. V tomto stádiu první skok, který uděláte, vede k *individualizovanému božskému vědomí*.

Zrození individuálního vědomí, zrození vás jako „oddělené bytosti“, jde ruku v ruce s prožitím opuštění, oddělení od vaší Matky/Otce. Je to srovnatelné s traumatem zrození ve vašem fyzickém světě. V děloze dítě prožívá oceánský pocit jednoty s matkou. Když se narodí, stává se samo jednotou.

Následkem tohoto traumatu zrození - mluvíme-li nyní o zrození duše - sebou duše nese pocit oddělení; musela se rozloučit se vším, co považovala za dané.

Novorozená duše touží po návratu do polovědomého stavu jednoty, z kterého přišla a jenž považuje za svůj Domov. Jelikož je to nemožné, duše zažívá velký strach a pocity opuštění a nejistoty. Tato vnitřní bolest a zmatek bude postupně formovat živnou půdu pro převzetí moci egem. Duše se musí vypořádat se strachem a bolestí a ego slibuje, že poskytne řešení. Ego ukazuje vědomí duše naději na moc a kontrolu. Duše se cítí bezmocná a ztracená, ustupuje a dává egu velitelství.

Ego je tou částí duše, která je orientovaná na hmotný, vnější svět. Ego je v podstatě nástroj duše pro její manifestaci jako fyzické bytosti v čase a prostoru. Ego poskytuje vědomí *ohnisko zájmu*. Činí vědomí určité, místo oceánské, „tady a teď“ místo „všude“.

Ego přenáší vnitřní impulzy do určité hmotné formy. Je to ta část vás, která přemostňuje propast mezi vaší nehmotnou spirituální částí a částí fyzickou.

Pro duši coby nehmotnou spirituální bytost je poměrně nepřírozené být upevněná v čase a místě. Duše je v zásadě nezávislá na jakékoli hmotné formě. Když se vám zdá o létání, kontaktujete tuto nezávislou a svobodnou část sebe sama. Ego naproti tomu *svazuje a upevňuje*. Umožňuje vám fungovat ve fyzické realitě. Ego jako takové hraje velmi cennou roli, která nemá nic společného s „dobrem“ či „zlem“. Když ego funguje ve vyvážené situaci, je neutrálním a nepostradatelným nástrojem duše, která na Zemi sídlí ve fyzickém těle.

Když však ego začne *vládnout* vědomí duše místo toho, aby fungovalo jako její nástroj, duše se dostane z rovnováhy. Když ego přikazuje duši (to je známka vědomí založeném na egu), nepřevádě zkrátka vnitřní impulzy do hmotné formy, ale bude tyto impulzy *kontrolovat a selektivně potlačovat*. Ego vám pak předkládá překroucený obraz reality. Nevyrovnané ego je vždy v honbě za mocí a kontrolou a bude interpretovat všechna fakta, jak pozitivní nebo negativní, právě v tomto světle.

Je skutečně poučné, když ve svém každodenním chování odkryjete vlastní motivy založené na kontrole a moci. Pokuste si všimnout, jak často chcete přinutit věci či lidi své vůli, i když k tomu máte vznešený důvod. Jak často jste znepokojeni věcmi, které nejsou podle vás? Je důležité, abyste si uvědomili, že vespod této potřeby kontroly je vždy strach ze ztráty kontroly. A tak se ptejte sami sebe: jaké je riziko ztráty kontroly, propuštění potřeby předvídatelnosti? Jaký je můj nejhlubší strach?

Cena, za kterou nyní platíte, abyste udrželi věci „pod kontrolou“ je, že je váš postoj k životu napjatý a odměřený.

Když si dovolíte žít dle vnitřních podnětů a budete dělat jen to, co vám přináší radost, vytvoří to ve vašem životě přirozený a skutečný pořádek. Budete se cítit uvolněně a šťastně bez potřeby utváření proudu života. Tohle je žití beze strachu: žití s plnou důvěrou v to, co vám život přinese. Dokážete to?

Pro mladou duši je past vědomí založeného na egu téměř nevyhnutelná. Ego nabízí cestu ven z problému strachu a opuštění; přesunuje vaši pozornost od „toho, co je uvnitř“ k „tomu, co můžete získat z vnějšího světa“. Tohle není skutečné řešení problému, ale může se zdát, že na chvíli přináší úlevu. Používání moci a kontroly nad svým okolím vám může poskytnout dočasné uspokojení či „vzrušení“. Je to krátký pocit, že jste milováni, obdivováni a respektováni. To na chvíli zmírňuje vaši bolest. Jenže je to krátkodobé a vy se musíte opět snažit, abyste vyčnívali, abyste byli ještě lepší, hodnější či prospěšnější.

Uvědomte si prosím, že pod vlajkou ega můžete být obojí, milí i protivní, dávající i beroucí, dominantní i sloužící. Mnohé z toho, co je dáváno zdánlivě nezištně je nevědomým voláním o pozornost, lásku a uznání od toho, kdo přijímá dar. Jestliže druhým stále dáváte a staráte se o ně, jednoduše se skrýváte sami před sebou. Proto k tomu, abyste pochopili dominanci ega, nemusíte nutně myslet na kruté tyrany, jako byli Hitler či Sádám Hussain. Vezměte to jednoduše; pozorujte sami sebe ve svém každodenním životě. Přítomnost vědomí založeného na egu se pozná podle potřeby věci řídit. Příkladem je, že chcete, aby se jistí lidé chovali jistým způsobem. Abyste toho dosáhli, předvádíte konkrétní způsoby chování. Například jste ochotní a příjemní a snažíte se o to, abyste nikdy neranili něčí city. Za tímto chováním je ukryta potřeba kontroly. „Jelikož chci, abyste mě milovali, nepůjdu proti vám“. Tento způsob myšlení je založen na strachu. Je to strach postavit se sám za sebe, strach z odmítnutí a opuštění. To, co se jeví jako milé a příjemné je ve skutečnosti forma sebezapření. Tohle je ego v činnosti.

Dokud vládne vaši duši ego, budete se muset krmit energiemi druhých, abyste se cítili dobře. Zdá se vám, že si musíte zasloužit přijetí od ostatních lidí, od nějaké autority mimo vás. Nicméně svět kolem vás není stálý či trvalý. Nikdy se nemůžete spolehnout na stálou oddanost čehokoliv, na co se spoléháte, ať je to váš choť, šéf či rodiče. Právě proto musíte nepřetržitě „pracovat“, být vždy na pozoru „porci uznání“, která vám přichází do cesty. To vysvětluje napjatý a nervózní stav mysli, v němž se ustavičně nachází ten, jenž uvízl ve fázi ega.

Ego vám nemůže poskytnout skutečnou lásku a sebeúctu. Řešení, které nabízí pro trauma z opuštění je ve skutečnosti bezdnou jámou. Skutečné poslání vědomí mladé duše je, *stát se rodičem, jehož ztratila.*

Uvědomte si, prosím, že struktura pozemského života, znamenající proces, kdy začnete jako bezmocné miminko a vyrostete v nezávislého dospělého člověka, si často vyžaduje, abyste právě tohle učinili. Kolikrát spočívá klíč ke skutečnému štěstí ve vašich životech právě v tomto: že se stanete svým vlastním otcem a matkou a poskytnete sami sobě lásku a pochopení, které jste postrádali a postrádáte od ostatních. Na širší metafyzické úrovni, o níž jsme mluvili, to znamená: dojdete k poznání, že jste Bůh, ne jedna z jeho ztracených oveček. Tohle je uvědomění, které vás přivede zpět domů. To je uvědomění, které vás přenese k jádru toho, kým jste, tedy láskou a boží silou.

Konec fáze ega je na dohled, když si duše uvědomí, že opakuje stejný cyklus činů a myšlenek stále dokola. Ego ztrácí svoji dominanci, jakmile je duše znavena a vyčerpána neustálým bojováním o nepolapitelný poklad. Duše poté začne tušit, že přísliby hry, ve které se nachází, jsou falešné a že ve skutečnosti neexistuje nic, co by mohla vyhrát. Když se duše unaví snahou být stále na vrcholu, poněkud *propustí kontrolu.*

Jakmile ke kontrolním myšlenkám a chování vychází méně energie, otevře se energetický prostor, jenž umožní nové a odlišné prožitky. Když zpočátku vstupujete do této fáze, můžete se uvnitř cítit oprávněně unavení a prázdní. Věci, které jste v životě považovali za důležité, se nyní mohou jevit naprosto bezvýznamné. Taktéž se mohou na povrch dostat strachy, které nemají jasné či bezprostřední příčiny. Mohou to být nejasné strachy ze smrti nebo ze ztráty vašich milovaných. Taktéž se může objevit hněv související s událostmi ve vaší práci či manželství. Vše, co se zdálo samozřejmé, je nyní nejisté. To, čemu se vědomí založené na egu snažilo předejít, se nakonec stalo.

Postupně je z nádoby zvedána poklice, všechny druhy nekontrolovatelných emocí a strachů vykouknou, vstupují do vašeho vědomí zasévající pochyby a zmatek do vašeho života. Až do onoho momentu jste velkou měrou fungovali na autopilotovi. Mnoho myšlenkových a pocitových vzorců uvnitř vás se odehrávalo automaticky; nechali jste je projít bez pochybností. To dalo vašemu vědomí jednotu a stabilitu. Nicméně když se vaše vědomí vyvíjí a rozšiřuje, vaše osobnost se rozděluje ve dvě. Jedna část vás samých chce pokračovat ve starých způsobech; druhá část o těchto způsobech pochybuje a konfrontuje vás s nepříjemnými pocity jako hněv, strach a pochyby.

Rozšíření vědomí, které nastává na konci fáze ega, je proto často vnímáno jako nezvaný host, který kazí hru. Toto nové uvědomění otrásá vším, co se zdálo předtím jasné a probouzí uvnitř vás emoce, se kterými si nevíte rady. Když začnete zpochybňovat vzorce myšlení a konání založené na egu, do vašeho vědomí vstoupí zcela nová stránka vás samotných. Je to ta část vás, která miluje pravdu místo moci.

Žítí v souladu s příkazy ega je plně potlačování. Sloužíte poněkud ustrašenému diktátorovi, který se zaměřuje na moc a kontrolu nejen nad vaším prostředím, ale především nad vámi

samotnými. Váš spontánní tok pocitů a intuice je tímto diktátorem potlačen. Ego nemá příliš rádo spontaneitu. Drží vás zpět od svobodného vyjádření vašich pocitů, protože pocity a emoce jsou nekontrolovatelné a nepředvídatelné, což je pro ego nebezpečné. Ego pracuje s maskami.

Když vám ego přikazuje „bud' milý a ohleduplný, abys získal sympatie lidí“, budete uvnitř sebe systematicky potlačovat pocity nevole a hněvu. Když začnete zpochybňovat životaschopnost tohoto diktátu, tyto potlačené emoce se znovu rázem vynoří. Pocity neodstraníte tím, že je potlačíte. Žijí dál a získají na intenzitě tím více, čím déle je potlačujete.

Jakmile duše zakouší prázdnotu a pochyby, které jsou charakteristické pro konec fáze ega, je možné poznat a čelit všem pocitům a emocím, které byly předtím skryty ve stínu. Tyto zadržované emoce a pocity jsou vstupní branou k vašemu vyššímu Já. Tím, že prozkoumáte to, co skutečně cítíte místo toho, co byste měli cítit, uzdravujete svoji spontaneitu a integritu, tu část vás samotných, která je taktéž nazývána vaším „vnitřním dítětem.“ To, že jste ve spojení s vašimi skutečnými pocity a emocemi, vás staví na cestu k osvobození. Přeměna k vědomí založenému na srdci tedy započala.

© Pamela Kribbe
www.jeshua.net

Překlad Denisa Vaňková